

ιχνογραφίας, αἵτινες ἦσαν ἀπὸ δισχιλίας ἕως τρισχιλίας, δλα μὲν τὰ συναθροίσματα, περιγραφάς, καὶ παντὸς εἶδους χαρτία· συμπεραίνω δὲ λέγων, ὅτι μόλις ὑπάρχει ἄγνωστον τι ζῶον· πτηνόν, θηρίον, ἢ ὄψαριον, ἢ φυτὸν ἀξιόλογον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχαμεν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Τα πάντα, τὰ πάντα εἰχάθησαν· ἀλλ' ἄς ἐχῆ ὁ Θεὸς εὐχαριστίαν, αἱ ζωαί μας ἐφυλαχθησαν, καὶ δευρογγύζομεν.

Τὴν πρώτην ἡμέραν ὑπερον ἀπὸ τὴν νύκτα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχασεν ὅσα εἶχε συναθροίσαι εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν, ἤρχον ἐκ νέου ὁ κύριος 'Ράφφλης νὰ σχεδιάσῃ τον μέγαν αὐτὸ γεωγραφικὸν πίνακα τῆς Σουμάτρας, ἔβαλεν ὅλους τοὺς ἰχνογράφους αὐτοῦ νὰ κάμωσι νέα ἰχνογραφία, ἔστειλεν ἀνθρώπους τινάς εἰς τὰ δάση νὰ συναθροίσωσι νέα ζῶα, καὶ οὔτε γογγυσμὸς οὔτε θρήνος ἐξέφυγε ποτὲ ἀπὸ τὰ χεῖλη του· ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὴν ἀκόλουθον Κυριακὴν, δημοσίως ἀπέδωκεν εὐχαριστίας εἰς τὸν παντοκράτορα Θεόν, ὅτι διεφύλαξεν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τὸν διὰ πυρὸς φοβερὸν θάνατον.

Τὸν 'Απρίλιον ἀνεχώρησε πάλιν ὁ κύριος 'Ράφφλης διὰ τὴν 'Αγγλίαν, ὅπου κατενοδώθη τὸν 'Αύγουστον· εἰς ὀλιγώτερον δὲ παρὰ δύο ἔτη μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ ἀπέθανεν εἰς τὸ Λονδίνον, ἐξ ἀποπληξίας.

ΤΗΛΕΣΚΟΠION ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠION.—Περὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Τηλεσκοπίου ἐπενοήθη καὶ ἄλλο τι ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἠνοίξεν εἰς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ὀφθαλμοὺς σκιερὴν ὄχι ὀλιγώτερον θαυμασίαν, καὶ ἀντάμειψε τὸ ἐξεταστικὸν αὐτοῦ πνεῦμα· λέγω τὸ Μικροσκόπιον. Τὸ μὲν μ' ἔφερε νὰ ἴδω σύστημα εἰς πᾶν ἄστρον· τὸ δὲ μὲ φέρει νὰ ἴδω κόσμον εἰς πᾶν ἄτομον· τὸ μὲν μ' ἐδίδαξεν, ὅτι ἡ δυνατὴ αὕτη σφαῖρα μὲ ὄλον τὸ βάρος τοῦ λαοῦ ἔ τῶν χωρῶν αὐτῆς δὲν εἶναι παρὰ κόκκος ἄμμος εἰς τὸ ἀτατανόητον τῆς ἀπειρίας διάστημα· τὸ δὲ μὲ διδάσκει, ὅτι πᾶς κόκκος ἄμμου δύναται νὰ περιέχῃ ἐντὸς αὐτοῦ τὰς φυλάς καὶ τὰς οικογενεῖας πολυσχόλια πλήθους. Τὸ μὲν μὲ εἰδοποίησε περὶ τῆς οὐτιδανότητος τῆς κόσμου· τὸ δὲ τὸν λυτρώνει ἀπ' ὄλην αὐτοῦ τὴν οὐτιδανότητα· καθότι μὲ λέγει, ὅτι εἰς τὰ φύλλα παντὸς δάσους, καὶ εἰς τὰ ἄνθη παντὸς κήπου, καὶ εἰς τὰ ὕδατα παντὸς ποταμίου, ὑπάρχοντι κόσμοι βρῦοντες ἀπὸ ζωῆν, καὶ ἀναρίθμητοι ὅσον αἱ τοῦ στερεώματος δόξαι.

ΔΕΝ εὐρίσχεται εἰς τὸν κόσμον τόπος καλῆτερος παρὰ τὰ νῶτα ἴπλου ταχυδρομίου· οὐδὲ φίλος καλῆτερος παρὰ βιβλίον ἐπωφελές.—ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΑΡΑΨ.

ΑΜΝΗΣΙΚΑΚΙΑ.

Οἱ ἐντόπιοι τῆς νήσου Κύρου (Corsica) κατοικοῦνται ὡς εἰς τὸ ἄκρον φιλέκδικοι· τὸ ἀκόλουθον ὅμως διήγημα ἀποδείχνει, ὅτι δὲν ὑπενεῖται ὅλοι ἐξίσου εἰς τὸ σκληρὸν αὐτὸ πάθος.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, γεωργός τις, τὸνομ Βονέλλιος, εὐρισκόμενος εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Κύρου Βαστίαν, εἰδοποίηθη ὅτι ἔλαβε πληγὴ βαρυτάτην ὁ μονογενὴς αὐτοῦ υἱός. Ταχὺν ἐπρόφθασεν αὐτὸν ἐκπνέοντα. Ὁ φονεὴ ἐπίσθη ἀκολούθως, ἔ ἐφέρθη εἰς τὸ κριτήριον ὁ δὲ πατήρ, παρουσιασθεὶς ὡς μάρτυς καὶ αὐτοῦ, εἶπεν· “Ὅτε ἦρα τὸν φίλτατον υἱὸν μὲ θανασίμως πληγωμένον, καὶ τὸν φονεά πλησίον αὐτοῦ στεκόμενον μὲ τὰς χεῖρας ἐπι ἀρχιζούσας ἀπὸ τὸ αἷμα τῆ μονογενοῦς υἱοῦ μὲ, ἐπεθύμησεν κατὰ πρόωτον ἰδιοχείρως νὰ ἐκδικηθῶ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Αἴσθημα θρησκευτικὸν ὅμως ἐκώπλησεν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην· καὶ κλίνας ἐπάνωθεν τοῦ ἀγαπητοῦ μου, ἐνῶ ἦτον εἰς τὴν ἀκμὴν ἐκπνεύσῃ, τὸν παρεκίνησα νὰ συγχωρήσῃ τὸν φονεά του, ὡς ἤλπιζε καὶ αὐτὸς ἔλεος ἐκ Θεοῦ. Ἐπρόφερε τὴν λέξιν, Συγχωρῶ· καὶ αἰεὶ ἐξέπνευσε. Κἀγὼ δὲ λυποῦμαι μᾶλλον παρὰ μισῶ τὸν φονεά. Δὲν ἐπροπε βέβαια τοιοῦτο θάνατος εἰς τὸν υἱὸν μου· ἀλλὰ, ἔ ἂν παιδεύσῃ τὸν φονεά, ὁ φονευθεὶς δὲν ἔχει ποσῶς νὰ ὀλιθῆ.” Ὁ φονεὴς, μ' ὄλον τοῦτο, κατεδικάσθη.

Ὅλοι παραπονούμεθα περὶ τῆς βραχυτήτος τοῦ καιροῦ,—λέγει ὁ Σένεκας,—ἔ μ' ὄλον τοῦ ἔχομεν πολὺ πλεότερον παρ' ὅσον ἐξεύρομεν πρὸς τὸ νὰ μεταχειρισθῶμεν. Τὸν βίον μας ἐξοδεύομεν ἢ πράττοντες μηδὲν, ἢ πράττοντες μηδὲν ὠφέλιμον, ἢ πράττοντες μηδὲν ἀπὸ τὰ πρακτικὰ. Πάντοτε παραπονούμεθα ὅτι αἱ ἡμέραι εἶναι ὀλίγαι, καὶ πάντοτε διαγόμεν ὡς νὰ ἦσαν εἰσθαι ἀτελεύτητοι.

ΑΠΟ τὸν νοῦν πρόπει νὰ ἀναβλύζωσι εὐχαριστήσεως τὰ ὕδατα· ὅστις δὲ γνωρίζει ἀνθρωπίνην φύσιν τόσον ὀλίγον, ὥστε νὰ ἔ εὐδαιμονίαν μεταβάλλων ἄλλο τι παρὰ τὴν ἰσότητος διάθεσιν, δαπανᾷ τὸν βίον εἰς ἀγῶνας ἀποτυχίας, καὶ πληθύνει τὰς λύπας, ὅσας προσπαθεῖ νὰ ὀλιγοστεύσῃ.

ΕΓΙΝΑΝ ὄλαι σχεδὸν αἱ ὠφέλιμοι ἀναστροφές, ὄχι διὰ λαμπρότητος νοῦ, ἀλλὰ διὰ ἀντικείμενον ἐπιμελοῦς τοῦ πνεύματος ἐνασχολήσεως. Εἰς ὄλας τὰς τέχνας, εἰς τὰ ἐπαγγέλματα, μόνον ἀπὸ ἀδιαίρετον πρῶτην δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ ἐπιτυχίαν.